

صادق هدایت (۲۸ بهمن ۱۲۸۱ – ۱۹ فروردین ۱۳۳۰) نویسنده، مترجم و روشنفکر ایرانی بود.^[۳] او را همراه محمدعلی جمال‌زاده، بزرگ علوی و صادق چوبک یکی از پدران داستان‌نویسی نوین ایرانی می‌دانند.^[۴]

هدایت از پیشگامان داستان‌نویسی نوین ایران و نیز روشنفکری برجسته بود. بسیاری از پژوهشگران، رمان بوف کور او را مشهورترین و درخشان‌ترین اثر ادبیات داستانی معاصر ایران دانسته‌اند.^{[۵][۶][۷]} هرچند آوازه هدایت در داستان‌نویسی است، اما آثاری از متون کهن ایرانی مانند *زند و هومن یسن* و نیز از نویسندگانی مانند آنتون چخوف و فرانتس کافکا و آرتور شنیترسلر و ژان پل سارتر را نیز ترجمه کرده‌است. او همچنین نخستین فرد ایرانی است که متونی از زبان پارسی میانه (پهلوی) به فارسی امروزی ترجمه کرده‌است.^[۸]

حجم آثار و مقالات نوشته‌شده درباره نوشته‌ها، زندگی و خودکشی صادق هدایت گواه تأثیر ژرف او بر جریان روشنفکری ایران است.^[۹] شمار بسیاری از سخنوران ایرانی نسل‌های بعدی، از غلامحسین ساعدی و هوشنگ گلشیری و بهرام بیضایی تا رضا قاسمی و عباس معروفی و دیگران، هر یک به‌نوعی کمتر یا بیشتر تحت تأثیر کار و زندگی هدایت واقع شده و باره‌اش سخن گفته‌اند.

نویسنده	صادق هدایت
مترجم	محمد قاضی محسن
ناشر	انتشارات مند
تعداد صفحات	۱۶۰
سال انتشار / نوبت چاپ	۱۴۰۰ نوبت اول

برای کسب اطلاعات بیشتر در خصوص کتاب *بزرگ‌زیده آثار صادق هدایت* [اینجا](#) کلیک کنید.